

Tidligere kunne dansk statsborgerskab som hovedregel først erhverves ved erklæring mellem det fyldte 21. og det 23. år. Kun personer, der kunne godtgøre, at de ikke ville få dobbelt statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk statsborgerskab, kunne afgive erklæring allerede efter det fyldte 18. år. Det indebar, at kun statsløse personer samt personer, der var statsborgere i lande, hvor der sker automatisk fortabelse af statsborgerskabet ved erhvervelse af et nyt statsborgerskab, kunne anvende erklæringsreglen mellem det 18. og 21. år. Derimod kunne alle, der i øvrigt opfyldte betingelserne, få dansk statsborgerskab ved erklæring efter det fyldte 21. år.

Indfødsretslovens § 3 blev ændret ved lov nr. 1018 af 23. december 1998, som trådte i kraft den 1. februar 1999. Herefter kunne alle unge mellem 18 og 23 år, der opfyldte opholdskravet, erhverve dansk statsborgerskab ved afgivelse af erklæring. Baggrunden for ændringen, som blev vedtaget af et enigt Folketing, var et ønske om at give alle unge inden for den relevante aldersgruppe lige muligheder for at erhverve dansk statsborgerskab ved erklæring efter § 3.

Indfødsretslovens § 3 er efterfølgende blevet ændret ved lov nr. 1102 af 29. december 1999, hvorved der blev indsat et vandelskrav i bestemmelsen. Ændringen berørte ikke aldersgrænserne eller spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab.

Som det er fremgået, anvendes erklæringsreglen i indfødsretslovens § 3 i tilfælde, hvor en herboende udenlandsk statsborger ønsker at erhverve dansk statsborgerskab.

Reguleringen af statsborgerskabsforholdene i tilfælde af Færøernes suverænitet vedrører derimod spørgsmålet om, hvilke personer der skal være statsborgere i den nye suveræne stat. Reguleringen af dette spørgsmål vil i givet fald skulle ske ved aftale mellem Danmark og Færøerne.

Det vil i den forbindelse være naturligt at tage udgangspunkt i de regler og principper, der fremgår af Europarådskonventionen af 6. november 1997 om statsborgerret, som Danmark har undertegnet og forventes at ratificere i nær fremtid. Konventionen fastsætter bl.a., hvilke hensyn de berørte stater skal lægge vægt på ved afgørelsen af spørgsmål om statsborgerret i tilfælde af statssuccession. Blandt de momenter, der efter konventionen skal lægges vægt på, er de berørte personers bopæl, geografiske oprindelse samt de pågældendes eget ønske. Hvilken

vægt, der skal tillægges de forskellige momenter, vil blive drøftet under de kommende forhandlinger mellem Danmark og Færøerne.

Personer, der i forbindelse med Færøernes suverænitet får færøsk statsborgerskab, vil senere kunne søge om dansk statsborgerskab efter de til den tid gældende regler herom. Hvis en person ønsker at erhverve dansk statsborgerskab efter indfødsretslovens § 3 og opfylder betingelserne herfor, vil det alene afhænge af den færøske statsborgerretsgivning på det givne tidspunkt, om den pågældende får dobbelt statsborgerskab.

På tilsvarende måde er det for andre landes statsborgere den til enhver tid gældende statsborgerretsgivning i hvert enkelt land, der afgør, om en person, der bliver dansk statsborger ved erklæring efter § 3, bevarer sit hidtidige statsborgerskab og derved opnår dobbelt statsborgerskab. Det er således den tyrkiske lovgivning, der afgør, om en tyrkisk statsborger, der bliver dansk statsborger ved erklæring, bevarer sit tyrkiske statsborgerskab.«

Jeg kan henholde mig til det af Justitsministeriet anførte.

Spm. nr. S 2534

Til trafikministeren (3/5 2000) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at Easy Line hurtigst muligt kan få tilladelse til at sejle på ruten Rødby-Puttgarden?«

Begrundelse

Efter Havneklagenævnets klare afgørelse af 2. maj kan Easy Line benytte havnen i Rødby. Men for at afgørelsen skal have mening, kræves det, at selskabet også kan benytte havnen i Puttgarden. Her har Scanlines, som ministeren er medejer af, appelleret en afgørelse med opsættende virkning på et grundlag, der er mere spinkelt, end det var tilfældet i Rødbyhavn. Derfor forekommer appellen nu helt grotesk.

Tilsvarende er det også vigtigt, at der ikke lægges urimelige hindringer i vejen for en fornuftig leje og drift af de nødvendige arealer på landjorden.